

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată cetă.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșese cu ultima Iunie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista, sau a întârția cu espedarea foiei *).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Nr. 3222 Pres.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterale din arhidieceșă și cătră direcțiunea seminarului Andreian.

După regulamentul seminarial din vigoare, anul școlar la institutul nostru pedagogico-teologic se începe cu 1 Septembrie st. v. (§. 24); tinerii, cari doresc a fi primiți de elevi ai acestui institut în secțiunea teologică sau în cea pedagogică și au pregătirile prescrise, trebuie să-și prezente suplicile lor la consistoriul arhidieceșan cel mult până la 1 August st. v. (§. 17, 18, 19); cei primiți prin consistoriu au a se prezenta la direcțiunea seminarială precis la 1 Septembrie st. v. spre înmatriculare, și a depune acolo tot atunci tacsă anuală de 60 fl. pentru convict, și o contribuție odată pentru totdeauna de 2 fl. pentru biblioteca seminarială (§. 17, 21, 22). Se înțelege de sine: că elevii, cari înaintează la anul al doilea sau al treilea al cursului teologic sau pedagogic, au de asemenea a se prezenta la direcțiunea seminarială precis la 1 Septembrie st. v. pentru a se pune la rînd și a-și continua cursul, seminarial, depunînd și ei tot atunci tacsă anuală de 60 fl. pentru convict, dela carea nime nu poate fi dispensat.

În considerarea unor neregularități esperiate în anii trecuți, află de bine în legătură cu cerculariul consistorial din 4 Iuliu 1879 Nr. 1824 Plen. a face atenți prin organele subalterne pre toți aceia, cari voiesc a se pregăti pentru statul preoțesc ori învățătoresc, la atinsele prescrise ale regulamentului seminarial, cu acea observațiune: că tinerii, cari nu se vor conforma esact acestor prescrise, nu vor fi primiți în numărul elevilor seminariali, respective nu vor fi admiși la continuarea cursului seminarial. Sibiu, 26 Iunie, 1884.

Miron Romanul m. p.,
arhiepiscop.

Sibiu, 30 Iunie 1884

„Viitoriul“ din Budapesta în numărul de Joia trecută ne aduce scirea, că guvernul nostru a conces grănițelor înființarea proiectatului gimnasiu românesc în Caransebeș. Precât de plăcută este scirea aceasta, pre atât este ea de binevenită, căci ne permite să reflectăm dela gimnasiu la gimnasiu, dela gimnasiu proiectat pentru români, cu scop cultural destinat pentru români ca pacinici locuitori ai patriei, situat între români, la gimnasiu neromânesc, instituit pentru scopuri streine culturale și civilizațiunii, și prin urmare nefolositoru populațiunii, în mijlocul căreia este situat, și pentru care ar trebui să fie un focal de știință și cultură. Trebuie să reflec-

tăm la aceste impregiurări spre a înțelege situațiunea, și cele ce vor urma încă ca comentariu din partea noastră.

Scirea despre noua fasă a cestiunei proiectatului gimnasiu din Caransebeș ne-a umplut inima de bucurie. Nisuițele fraților grănițeri de a se provedea cu institute de educațiune și creștere au trebuit să atingă de tot plăcut inima fie-cărui om consciu de demnitătea sa. Pre noi ca români ea ne-a atins foarte plăcut. Și simpatiile noastre înăscute s'au potențat vedînd multele pedeci ce se puneau în calea înființării acestui institut. Și ele se potențau, căci pedecile se puneau din partea celor chemați a promova fără privire la naționalitate interesele tuturor cetățenilor.

În impregiurări normale bucuria noastră în cazul concret s'ar părea a fi paradoxism. Guvernul, chemat fiind el a face din mijloacele statului institute de creștere și educațiune pentru toți cetățenii, ar trebui să primească cu brațe deschise ofertul acestora de a înființa astfelu de institute din mijloace proprii. În cazul cel mai rău dacă sistemul este de așa, încât vîstieria statului este deschisă numai pentru rassa domnitoare, și imensa majoritate a populațiunii patriei, de câte ori se adresează după ajutoriu, vede că vîstierea statului cât pentru ea e ferecată cu obezi și piroane, se pretinde ca cel puțin să nu se pună pedeci nisuițelor spre cultură. Legea o și prevede aceasta.

În cazul de față guvernul țerei a aplicat legea dînd oamenilor voie, să și facă scoale din banii lor proprii. Și bucuria noastră e mare.

Paradoxism!

Să se bucure cineva pentru aplicarea unei legi, carea nu dă nimica, ci numai permite ca tu să faci ceva, dacă ai cu ce face?

Așa este. Însă tocmai acest paradoxism este cheia întregii afaceri. Ani de zile sau pus pedeci oamenilor în nisuițele lor de a-și înălța palate pentru știință. Și li sau pus pedeci, căci spurcatul de curent, ce domnesce astăzi la noi, nu cunoaște decât cultură specifică maghiară. În interesul acestui curent se calcă în picioare legile, cari au mai rămas nemodificate, și prin cari se mai dă oamenilor posibilitatea de a se cultiva în limba lor. Eată deci cum se esplică bucuria noastră, care în impregiurări normale s'ar părea a fi paradoxism.

Problema educațiunii dela sine și prin sine este grea, chiar și între impregiurări normale ea abia poate pași cu pașii melcului, avînd a purta crâncenă luptă pe de o parte cu nesciința, pe de alta cu natura omului, care cu greu se poate învinge, și în cele mai multe casuri trebuie să revenim la dicerea clasică latină: „Natura, și furca expellas....

În viața popoarelor pedagogul cu ochiu ager poate distinge foarte bine caracterele specifice ale fie-cărui popor în deosebi, și el de multe ori cu toată consciința se poate provoca la infalibilitate în aplicarea proverbiului: „rustica natura, servat sua jura“.

În statul nostru problema educațiunii deveni un monstru pedagogic, făt al fantasiei bolnăvicioase — maghiarisarea. — Maghiarisarea e idolul bărbaților chemați a forma opiniunea publică, ea este idolul oamenilor cari înnoată cu curentul, și nouă, cât timp vedem că la noi nimenea nu cutează a da pept cu acest curent, nu ne este dat să susținem, că mai avem bărbați nestăpâniți de acest idol.

S'a pus scoala în serviciul maghiarisării, și s'a degradat întreagă problema educațiunii, așa, că oamenii cu judecată la noi nici numai vorbesc de educațiune.

S'au înființat institute de învățămînt aproape pretutindenea cu scopul pronunțat de a înlesni maghiarisarea.

S'au făcut încercări cu înființarea de institute cu scop pur cultural, și ele fură zădărnice.

Esista, și esista încă lege, în sensul căreia înființarea de asemenea institute este permisă. Legea însă este lege, și ea este lege pentru ca să poată fi eludată.

Astăzi stăm după cum ni se spune în fața unei nouă întorseturi. Li se permite oamenilor ca din banii lor proprii să-și facă scoale cu scop pur cultural.

Eludarea legii ne-a supărat mult, și la toată ocaziunea ne-am ridicat glasul contra abuzului în lege. În cazul de față se face dreptate, și noi ne bucurăm.

Este lucru natural, că dacă vătămarea legii ne a supărat, aplicarea dreaptă a ei să ne umple de bucurie. Și noi recunoassem, că paradoxismul nimica nu perde din valoare prin cele espuse.

Pre terenul școlar politica a lucrat în două direcțiuni. Paralel cu zădărnicierea înființării de institute cu limba de propunere a populațiunii din pregiur a mers persecutarea studenților români la institutele statului.

Esemplul cel mai proaspăt este cazul dela Lugos. Gimnasiul de aici — din Lugos, după cum însuși „Viitoriul“ o recunoaște nici pe departe nu corespunde recerințelor unui gimnasiu bine organizat. Și pentru ce? Pentru că în el nu sînt aplicați profesori cualificați.

Urmarea logică este că acest institut se susține între români din alte motive. S'ar putea dice — după cum se și dice de unii, că în acest institut se cresc tineri, ca din ei să devină „esistențe catilinare“, sau se eschid din sinul lui juri români cu scopul, ca din ei să devină pe calea aceasta „esistențe catilinare.“

Noi nu o dicem. Ajunge a aminti că din acest institut zilele acestea fură eliminați o seamă de studenți români din motivul fătis, că au avut bibliotecă românească, au cetit cărți românesce, și cu chipul acesta au eludat scopul urmărit: maghiarisarea. Acesta este motivul fătis. Adevăratul motiv însă este, că cei chemați, vedînd netrebnicia acestui institut, și-au consultat consciința, și au dat tinerilor români ocaziunea de a nu mai studia la acest loc netrebnic.

Încât se vor forma din acesti tineri „esistențe catilinare“ noi nu putem prevedea. Susținem însă, că de cât crescut în asemenea atmosferă coruptă cu pretecest de știință și cultură, mai bine cu Ciaslovul și Psaltirea, și să rămîni curat la inimă, și consciința națională tîneră și viguroasă, după cum ni se arată ea prin Lugos și giur.

Gimnasiul din Caransebeș va urmări scopuri pur culturale. Și noi din inimă ne bucurăm că putem anunța aceasta lumii, care cetesce diare românesce. Românii grănițeri, cari și-au vîrsat cu bărbăție sângele pentru împăratul fără a mai întreba după alte scopuri, vor cultiva știința numai și numai pentru că ea este știință.

Cu chipul acesta încă odată vom da dovezi la lume că noi sîntem elementul de ordine în stat, ca militari luptăm pentru patrie și tron, ca oameni ai științei facem știință, fără a urmări scopuri rezervate, după cum fac oamenii cu consciința neli-niscită și cu frica în oase.

Starceviciana.

Desbaterea se întemplă cu privire la dreptul de proprietate asupra pădurilor în granițele militare slavone.

Starcevics. Când D-voastre ați încheiat pactul cel de atâtea ori revidat cu Maghiarii, fără a asculta și confiniile, eu n'am auzit nimic despre aceea, că s'ar fi declarat averile noastre de ambele părți de comune, ceea ce este și adevărat, că dacă și sîntem frați cu ei, totuși pungile noastre nu sînt surori!

Ceea ce este a confiniilor, trebuie să le și rămîna lor.

Însă aceasta nu este așa. Pădurile din confinii sînt mai toate în mîinile Maghiarilor. Voi le-ați dat și acum voiți că reprezentanții confiniilor să dică „da“. Grănițerul seie însă că legile noastre nu sînt de nimica, pentru aceea nu se îngrijesce de ele

și voi faceți aici ce vreți. Dacă D-Voastră voți să-l despoiați de pădurile, cari au fost proprietatea lui decând există aducerea aminte, atunci se va apăra, căci D-voastră vreți să-i luați viața. D-Voastră totul faceți numai ca să nimiciți mai ușor poporul cel viteaz din confinii; D-Voastră dicit: „Tot ce este al nostru este comun”; cum stă apoi cu averile, cari special sînt a Maghiarilor? Sînt și aceste comune?

Nu! Numai datoriile sînt comune cari le fac Maghiarii cu ridicarea de palate și pe cari noi trebuie să le plătim.

Aceste datorii se intabulează pe proprietățile și pădurile confiniilor și D-Voastră spriginiți aceasta economie. Maghiarii trag de pe noi pelea și în Fiume aruncă banii în mare. Aceste lucruri cavaleresc din partea maghiarilor vostri? Eu sînt contra introducerii în cărțile funduare a pădurilor din confinii pe numele statului maghiar și pretind ca să se intabuleze ca aceea ce sînt adevărat ca proprietatea regatului Croației. D-Voastră ve provocați la legea din 8 Iunie 1871; eu nu cunosc nici o atare lege adusă pe cale constituțională, se poate ca vr'un ordin măiestrit s'a strecurat în legile noastre.

Când Monarchul nostru a voit să se împartă pădurile între stat și confinii și-a închipuit ca rege al Croației de sigur pe statul croat și nu a avut nici cauză să facă dar cu ele Maghiarilor pentru anul 1848.

Cutuzovics. Nu vrea să știe nimic de împărțirea pădurilor nici nu crede că e vorba de erariul unguresc dacă în lege se amintesc cuvântul erariu. Confiniile au cumpărat pădurile cu sângele lor, și atât e sigur, că pentru fie-care trupină s'a jertfit un cap de om.

Clein șef de secțiune declară, că aci nu e vorba pe acui nume să se inducă la cărțile funduare ci numai: cine are de fapt jurisdicțiunea asupra acestor păduri. Segregarea pădurilor s'a făcut pretutindenea chiar și în Lika. Poporul de acolo n'a voit să predea administrarea părților primite. Prin segregare s'au făcut proprietăți mari de păduri și ar fi o nebulă ca să nu se țină în evidență. Privății și le au intabulat pe numele lor, de ce să nu facă aceasta și statul pentru partea sa?

Ivics opinează că dacă opoziția și exprimă temerea asupra asigurării averii, atunci majoritatea pentru a alunga ori ce pretecest, că ar fi făcut legi pe ascuns, că ar fi vîndut drepturile poporului ungurilor, să se pună în § 6 cuvântul „aerariul statului croat.”

Tuscan: Reprezentanții guvernului ar fi trebuit să spună pe acui nume au să se inducă proprietățile cele mari de nou create; nu s'a făcut aceasta, atunci respectivii paragrafi se pot șterge.

Iosipovics aduce înainte, că starea oficiilor catastrului croat e foarte tristă, din care cauză creditul croat are să sufere.

Președintele Hrvatske: Rog pre vorbitoriu a vorbi la obiect și a nu lua de exemplu pe antevorbitorii, cari au vorbit despre ori și ce numai despre aceea ce se tractează nu, adevărat despre jurisdicțiunea reală. (Voci în stînga extremă și pădurile noastre? Credeți D-Voastră că merge așa? — Starcevic: Daruiți pelea voastră Maghiarilor, dar pădurile confiniilor! Cutuzovics: Nici un pas nu dăm îndărăt, dacă voiesc cineva să ne ia pădurile din confinii! Până aici și mai departe nu!)

Iosipovics (continuând): Noi trebuie să avem în vedere geneza pădurilor din confinii, acui proprietate erau înainte de a înființa confiniile? (Voci în stînga: a nimerii decât proprietatea lui D-șeu!)

Iosipovics: Apoi da, însă totuși D-șeu n'a fost proprietariu deadreptul, erau conți, baroni, familiile:

Drascovics, Erdödy, Clegegeevich, Zrinyi ect. A acestora era pădurile și confiniile de atunci erau a lor. Când s'au înființat confiniile, coroana a luat posesiile acelor familii și le-a despăgubit cu altele în Banat. Coroana așa dară a intrat în dreptul domniilor proprietari.

Tuscan: Regatul Croației.

Iosipovics: Da, eu abia cred, că regatul Croației de atunci ar fi putut să ofere aecivalente proprietarilor (în Banat).

Pilepics: Dar sângele confiniilor nu e aecivalent?

Iosipovics: Poate să fie, dar totuși coroana a fost proprietarul pădurilor.

Starcevic: Coroana voastră de mult s'ar fi dus pe copcă dacă n'ar fi fost confiniile.

Iosipovics: Monarchul ca reprezentat al coroanei putea să o facă sub absolutism și a donat din grație o jumătate din păduri poporului confinar, precând cealaltă jumătate a ținut-o pentru stat și dacă aici e vorba de un erariu de stat, atunci nu poate fi altul de cât cel unguresc, căci nu ne înșelăm când știm că un erariu croat nu există!

Curagiul, bravura și abnegațiunea, cu cari apără Starcevicianii interesele și drepturile lor față de ori și cine, ne îndeamnă a reproduce și pe viitoriu unele desbateri mai interesante din dieta Croației.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Brașov, 25 Iunie v. 1884. Dle Redactor! Îndrănesc a incurge în coloanele ȋiarului D-voastră de astădată cu câte-va renduri, de carele știu apriori, că nu prea distrag pe mulți, deși obiectul despre care vorbesc este de însemnătate, cu atât mai mare, căci dela el atârna toată fericirea fiitoare a tinerelor odrasle omenesci. Ba, scusați, pentru că nu vreau să greșesc, — recunosc oamenii destul de bine bunătățile și indispensabilele servicii, ce le aduc institutele de creștere și de învățământ — căci despre școală e vorba — știu că prin școală se înalță omul la aceea, ce trebuie să fie el, dar, când se împedecă câte odată de câte vre-o persoană, carea face școala școală, ȋic strămbându-și nasul: a! e un dascăl! ceea ce ar însemna: un nimenea. Eată recunoștința!

Mulți pe cari i privesc aceasta, vor ȋice, că acestea sînt scornituri negreșit, că nimenea nu primesc păcatele sale relevate ca păcate; cei mulți însă cari — se înțelege — nu vor fi în necunoștința astorfel de casuri, vor trebui să recunoască acest adevăr real. Când ar satisface însă dascălii chemării lor numai într'atîta, întru cât li se respătesc truda lor prin recunoștința după merit din partea celor, pentru cari și sparg peptul, atunci ar fi vai de dulceața nectariului aceluia, ce-l gustă prin școală gingașii și nevinovații copilași. Să ne măgulim cu aceea, că dascălii noștri nu-și află mîngăerea și mulțămirea lor numai în recunoștința celor, pentru cari muncesc, ci în devotamentul, ce-l au către înalta chemare, ce îmbrățișară. Abstrag dela desinteresul celor ce le scriu, le scriu pentru cei ce-i interesează.

E timpul secerișului școlar. Esamene — în toate părțile la oraș și la sat. Despre cele din urmă mi este de astădată prea greu și complicat lucru a scrie, căci împregiurimea e mare și astăzi nu se mai găsesc cai nădraveni, cari să te ducă unde gîndesci cu gîndul. Voi scrie despre cele dela noi, — despre cele din centru. — Eri, Duminecă (24 I. c.) s'au ținut esamen cu copii și cu co-

pilele dela școala din partea de sus a suburbiului Scheiu „de pe Tocile” precum și cu cei dela școala din Brașovul-vechiu. Cea dintăiu are numai un învățătoriu, — ear cea din urmă doi.

Atât la una cât și la alta au ospitat multe persoane cu chemare pedagogică. Sînt convinși, că împărtășesc păreriile tuturor, când constat apriori, că la ambele școli responsurile elevilor au fost pe deplin satisfăcătoare. Dl I. Suciu de „pe Tocile” a dovedit un zel deosebit spre instrucțiune; atât întrebările puse de dînsul cât și responsurile elevilor — peste 70 la număr — au fost un document, că dsa e la înălțimea chemării sale de învățătoriu. Nu mai puțin sporiu și vocațiune au arătat și dd. învățători din Brașovul vechiu: Cand. Mușlea și Fl. Șoneriu. Bine știe tracta dl Șoneriu cu copii începători astfel încât să nu-i fie înzădar osteneala învățătorei sale. Elevii și elevele despărțemintului al II-lea cu 3 cursuri, conduse tot de dl Mușlea dedeau nisce responsuri atât de rezolute și precise, încât au stors admirațiunea oaspeților streini, cari erau de față. Bun efect a produs în publicul asistent — între cari mulți din popor — dialogul produs de doi elevi despre însemnătatea meseriilor la poporul nostru.

Nu pot trece cu vederea materialul cel foarte bogat ce l'a produs dl învățătoriu din toate despărțemintele. Apoi o masă acoperită cu multe lucruri de mână efectuate de micile copile, atraseră atențiunea celor de față; întrebaram pe O. D. Păr. Perșenariu, carele ca director școlar local, funcționa ca comisariu de esamen, că cine instruează pe copilele în lucrul de mână, ni se răspunde, că doamna soție a dlui Mușlea, carea dă acea instrucțiune de bunavoie și fără nici o remunerațiune.

Un „Bravo!” plin de satisfacțiune izbucni atunci din peptul nostru. Mare jertfă, multă abnegare de sine atât din partea învățătorului cât și din partea demnei sale soții! Dea Dumnezeu mulți imitatori ai acestui nobil esemplu. La finea esamenului dl Parinte Perșenariu, exprimându-și satisfacțiunea sa față de sporiul îmbucurătoriu, ce l-au arătat învățătorii, rosti câte-va cuvinte încurajietoare către popor pentru îmbrățișarea școalei și a meseriilor, apoi întinse mîna învățătorilor și le gratulă. După acestea nu întârziă nici oaspeții a i oferi cele mai călduroase felicitări.

Atât despre esamenele din suburbii. În centru la școalele centrale decurg încă și acum esamele. După încheierea acestora la cea mai de aproape ocaziune voi scrie și despre acea o scurtă schiță, a cărei ospitalitate în coloanele ȋiarului d-voastre cred, că nu mi se va refusa.

G.

Declarațiune. *)

Pre lângă aceea că: On. Redacțiune a organului „Telegraful Român,” — prin nota sa la declarațiunea subscrisului apărută în Nr. 71, — face reflecțiuni neesacte *) cu depărtarea totală dela meritul cauzei, mistificând lucrurile, — mai adaoge

*) Mai publicăm încă un specimen de declarațiune a domnului Moldovan din Sighișoara tot din motivul special accentuat în Nr. 71 al ȋiarului nostru. Domnul Moldovan are mîncărimea de a scrie, și închipuesc că Dsa știe ce scrie, și cu chipul acesta scrie, ca să nu tacă.

*) Ne pare bine că se contestă esactitatea reflecțiunilor noastre din rîndul trecut, și ele se consideră de mistificațiuni.

Noi am întrebat că ce are comun cu alegerea din Cohalm caracterul domnului Moldovan și reputațiunea Dsale oficială, și încă reputațiunea de administrator protopopez. Contestarea ne face să credem că, da, este ceva comun între aceste două lucruri. Cât pentru mistificări rămănem la

FOIȚA.

„SATUL CU COMORILE.”

(Novelă localisată de Petra-Petrescu.)

19. Norocul adesea te duce în peire. Ear nenorocirea chiar la fericire.

(Înceere.)

Vorbi și preotul cu multă înțelepciune și evlavie. „Nu este bine,” ȋise dînsul, ca băieții cu cari D-șeu a binecuvîntat pe păriți, să-i lăsăm să crească selbatici ca vitele. Din contră, să-i deprindem de vreme cu supunere, iubire și cu frica lui D-șeu. Isus Christos încă ȋis: Lăsați pruncii să vină la mine.”

În sfîrșit vorbiră și cățiva fruntași mai pricepuți, cari ȋărtinau propunerea. „Noi avem păzitori de cai,” ȋiceau acestia, „de boi și de oi, deoparte ca vitele să nu facă pagubă, de alta, ca să nu le mînânce fiarele selbatice. De ce să nu îngrigim cel puțin tot așa și de copii noștri?”

Astfel se învoiră cu toții asupra planului, rămînînd în voia fie-cărui a se înștiința cu băieții la învățătoriu la Bucur.

La început era mic numărul copilașilor încreduți noului aședăment. Pilda unora însă atrase și pe ceilalți, mai vîrtos fiind că chiar și unele familii alese încă și trămiseră copii acolo.

În sfîrșit soția lui Bucur fî silită să și ia și ajutoare pe lângă sine cari, se îmbară a veni fără nici o plată pe rînd. Irina și Alecsandru se arătară asemenea foarte sirguitori, până se puseră toate în bună rîndueală; tot astfel și bunul părinte și alte gazde de treabă din sat. La început multe mame alergară să vadă, ce fac micuții în școala lor de sub mîna soției lui Bucur. Ele nu găsiau cuvinte destule ca să laude în deajuns întocmirile minunate.

Dar și era lucru trumos și înveselitoriu a privi la ocupațiile pline de sgomot ale cetei de copilași, cum unii se jucau împreună, alții povestiau, alții săriau și jucau, alții se certau, alții dormiau, alții eară stăteau în giurul îngrigitoarei și ascultau istorioarele, ce le povestiau aceasta.

Când apoi îngrijitoarea, numită și inspectoră, dedea semn cu un clopoțel se făcea deodată tăcere. Fetițe și copilași se aședau învrîstați pe lăvițele lungi și joase. Pășă apoi înainte inspectora, ori

învățătoriu și le arăta diferite lucruri: o pasere în colivă, o haină, un globuțel, o sabie, o poamă, și altele, și întrebă, cum se cheamă obiectele acestea, sau spuneau ei înșiși mai întăiu numele lucrurilor și apoi copii repeteau după ei. În chipul acesta învățau a cunoaște și a numi deosebite lucruri, cu alte cuvinte învățau a vorbi. Bucuros ascultau micuții și la ce se întrebunțează una și alta, la ce folosește, la ce strică, și din ce se face.

De altă parte și ridea inima, vîdînd de pilda, că, pe când cei mai micuți își făceau jucării, cei mai mărișori se adunau în giurul inspectorei, care luă o coală de hîrtie albă, o ridică în sus și întrebă: găciți, unde crește hîrtia? Copilași ca nisce bătrâni începă a ride cu hohot de întrebarea pusă și strigă: „ei! hîrtia nu crește pe cîmp: ea se lucră în fabrici. După aceasta se arătă o sdranță de pânză și inspectora spunea, cum se face din ea hîrtie. Apoi le spună cum crește cînepa și inul pe cîmp, cum se rupe cînepa cum se meliță, cum se hecelă, cum se toarce și cum se țese pânza. Pe urmă, când aceasta nu mai este de nici o treabă se folosește pentru hîrtie. Istorisirea aceasta le făcea petrecere și cășuna bucuria micuților. Cu

spre uimirea și indignațiunea mea cea mai mare în Nr. 72, asertul luat din aer, — fără leac de basă „că subșrisul împreună cu confrății dela Seliște și Mercurea; a-și intenționa a rădica arme asupra archiereului meu!“

Față de aceasta insinuațiune cu carea redacțiunea au avut de scop a me detesta și degrada înaintea archiereului meu, și carea ar merita o simplă ignorare, me declar: că nu mi-a trecut și nu mi va trece nici când prin minte a procede nici direct nici indirect contra archiereului meu, în modul asertat de aceeași Redacțiune, din contră precum în trecut așa și în viitoriu voi fi cu stima și venerațiunea, carea mi o impune pozițiunea și rangul meu oficial²⁾, — față de archiereul meu, și aceasta cu atâta mai vârtos, căci archiereul meu au avut înalte și părintescile sale considerațiuni față de mine cu toată ocaziunea!

Cunosc eu bine cauza, și isvorul acestor detestări și persecutări, aruncate special contra mea³⁾, le retac până la timpul meu — „Onorata redacțiune“ însă și până atunci binevoească în interesul seu propriu, și a tot neamului românesc, a nu mai sămăna fără nici o basă discordie între capul bisericei noastre, și fi sei sufletesci!⁴⁾ — revocându-i în memoria. „Quid quid agis, prudenter age, et respice finem!“⁵⁾ Sighișoara 27 Iunie 1884.

Demetriu Moldovan m. p.,
administrator ppresbiteral.

Conspectul operațiunilor Institutului de credit și de economii „Albina“ în Sibiu în luna lui Iunie 1884.

Intrate.	fl. or.
Numerariu din 31 Mai a. c.	35,184.10
Depuneri	107,481.98
Cambii rescumpérate	229,826.19
Împrumuturi ipotecare și alte împrumuturi	65,244.75
Interese și proviziuni	13,347.54
Fondul de pensii	33.50
Monetă	31,623.82
Efecte	40,740.49
Conturi curente	11,687.99
Diverse	207.49
	fl. 535,377.85
Eșite.	fl. or.
Depuneri	115,655.80
Cambii escomptate	259,116.06
Împrumuturi ipotecare și alte împrumuturi	58,844.—
Interese la depuneri	1,425.97
Cuponi de Acțiuni rescumpérate	3,890.—
Competențe	19.11
Salarii și spese	1,845.56
Monetă	22,340.40
Conturi curente	15,778.39
Diverse	386.39
Saldo în numerariu cu 30 Iunie 1884	55,976.17
	fl. 535,377.85

Sibiu în 30 Iunie 1884.

Visarion Roman,
director executiv.

Iosif Lissai,
comptabil.

cele dișe, cu toată confrăția reclamată de domnul Moldovan între Dsa, și protopopii provocați. După cât scim noi, dl Moldovan încă tot nu este protopop nu pricepem deci mistificarea.

²⁾ Auzi frate P. Moldovan promite că și în viitoriu va fi ca și în trecut, bunăoară la alegerea de deputat în Cohalm. Mare sinceritate!

³⁾ În viața ei Redacțiunea n'a avut nimica cu domnul Moldovan din Sighișoara. „Detestările“ și „persecutările“ speciale de cari este vorba se vor fi reducând la: „Causa națională!“ „Sânta solidaritate!“ și „interesul seu propriu și a tot neamului românesc.“ Susținute de un aderent al stindardului național la alegerea unui deputat sas în Cohalm.

⁴⁾ Măi! Măi! P. Moldovan în zelul seu nici nu spune care redacțiune seamănă fără nici o basă discordie între capul bisericei noastre și fi sei sufletesci.

⁵⁾ Fiind că ne-am pus pe latinie, vom încheia și noi cu o dicere latină: „Si tacuisses filosofus mansisses.“

prilegiul acesta li se arăta sēmēnța, planta, fuiorul, ața și celelalte.

Când era timp frumos ceata întregă de copilași băjbăia prin grădină: cânta, săria, se puneau în rënd și se juca d'a soldații. Inspectorul înfățișa pe generalul, din cei cari puteau număra dela dece până la douăzeci se făcea căpitanul; se puneau se meargă în marș, se se abată la dreapta, la stēnga; cu rënduri singuratic se făcea triunghiu, pătratu, cerc și altele. Astfeliu de lucruri stērniau totdeauna bucurie. La toate acestea preotul seia mai bine se dea sfat și exemplu.

De atunci totdeauna s'a ținut în Bogata o scoală de băeți mici. Ce e mai mult, chiar la anul, mulți părinți dăruiră bucuros câte o sumuliță pentru simbria inspectorului și a ajutoarelor. În Purcăreni și în alte sate dimpregiur oamenii urmară în curēnd pilda celor din Bogata, pentru că vēdura, cum copii de aici chiar și cei mai sērăcuți erau mai curăței, mai ascultători, mai cu minte decât airea.

Astfeliu nenorocirea căsunată de un foc și primejduirea unei copile au adus fericire și binecuvēntare în multe familii.

Varietăți.

* (Avis). La apelul Reuniunii femeilor române din Sibiu privitoriu la arangierea unei sortituri în folosul scoalei române de fete înființate deja în Sibiu, au răspuns până acuma doamnele din Timișoara.

Diariul „Luminătorul“ în numărul de Mercuri publică un călduros apel al doamnelor din Timișoara către cele din giur îndemnându-le la spriginirea întreprinderii Reuniunii femeilor din Sibiu. Înregistrăm cu multă plăcere această nobilă faptă a doamnelor din Timișoara și sūntem tari în credință, că exemplul lor va afla mulți imitatori. În numărul procsim vom reproduce apelul provocat.

* (Postal). Se institue oficiu de poștă în comuna Szepsi Köröspatak începēd cu 11 Iuliu a. c. Cercul seu se estinde preste comuna Kálnak și Szepsi Köröspatak.

Cumunicația se va face în toată ziua cu epistole până la 20 fl., cu asigurațiuni, apoi epistole simple și recomandate.

Mersul:

Pleacă din Szepsi-Köröspatak dim. la 10 oare — m. Ajunge la Szepsi-Szt. György „ „ 10 „ 45 „ Pleacă din „ „ d. am la 2 „ — „ Ajunge în Szepsi-Köröspatak la 2 „ 45 „

* (Scolar). Astăzi se face la seminariul archidieceșan încheierea anului școlastic. Esamelele s'au început la 18/30 Iunie a. c.

Organizarea institutului nostru archidieceșan merge progresând tot spre perfecționare, ceea ce între neastasele încordări dela noi este semn bun. Va da Dumnezeu doară de vom putea dice și noi despre noi, că a sosit timpul serioasei îngrijiri de soartea tinerei generațiuni a institutului nostru. Atunci va fi timpul să ne dăm seamă cum stăm. Până atunci să ne notăm bine cursul lucrurilor, ca să nu se mai repețească, ceea ce nu trebuie să se mai repețească.

* (Scolar). Cu privire la notița noastră de sub acest nume publicată în numărul 70 al diariului nostru ni se scrie din Săcel, că autoritățile școlare și bisericesci au fost avizate despre ținerea esamenului, și că succesul esamenului, au fost mulțumitoriu.

Credem că aceste afirmațiuni și negațiuni reciproce vor fi eshauriat lucrul și vom putea trece în pace la altele.

* (Convocare). Domnii membri ai comitetului central al reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din districtul Sighișoarei, și anume: Ioan Muntean, director la școala elem. în Sighișoara; Ioan Berescu, inv. în Sighișoara, Ioan Rondolean, inv. primariu în Daneș, Demetriu Stuchirean, inv. în Biertan, Nicolau Muntean, inv. în Saschiz, Emanuil Florea, inv. în Daneș, Dionisiu Chendi, inv. în Șaroșul sāsesc, Ioan Florea inv. în Hetur, Ioan Oprea inv. în Laslea mare, Eremia Bucșa, inv. în Feleag, și președinții despărțemintelor tractuali, se invită prin aceasta a se presenta, conform §. 18 din statute; la ședința ordinară ținēdă la 10 Iuliu a. c. v. 9. oare a. m. în localul oficiului protopresbiteral în Sighișoara.

Obiectele de pertrectare sūnt:

1. Referada notarilor comitetului central asupra rapoartelor despărțemintelor tractuali (§. 14 din statute).
2. Raportul cassariului reuniunii districtuale (§. 15 din statute).
3. Raportul bibliotecariului.
4. Deliberarea și statorirea raportului anual pentru adunarea generală procsimă ținēdă în opidul Mediaș.

Sighișoara 20 Iunie 1884.

președinte:
Demetriu Moldovan,
adm. prot.

notariu:
Ioan Rondolean.

* (Comoară). În preseara zilei de Sântul George s'a descoperit aici în Sibiu o comoară. Descoperirea s'a ținut în taină, și a doua descoperire s'a făcut în preseara Sānpetrului, când primul descoperitoriu a spus, ce a descoperit.

Într'una din casele archidieceșane adoptată acuma pentru seminarium un fitoriu preot a descoperit adecă o pivniță secretă, cu 7 buți de vin, cristalisat, încât se poate tăia felii ca untul, și în gura omului se topesce ca migdalele.

Calitatea vinului e escelentă, și iuriconsulții se ceartă în privința construcțiunei buților.

* (O execuțiune în Spania). Asupra împuscării celor doi ofițeri spanioli, acușati de a fi luat parte la conjurațiune, căpitanul Ramon Fernandez și locotenentul Ramon Belle Casanova „Fremden Blatt“ primesce următoarele amēnunte din Barcelona:

Încă în ziua de 27 Iunie, 600 oameni din Barcelona și tot atâta din Figueras plecaseră la Gerona spre a asista la esecutarea sentinței. Trupele pornire de noapte la locul de execuțiune care se numesce „Las Pedreras,“ situat în afară de întări. Acolo se forma un careu și se procedă la degradarea a cinci ofițeri, un căpitan, un locotenent și trei purtători de drapel, cari erau condamnați la diferite pedepse. Acestia ascaltară în genunchi cetirea sentinței și în urmă fie-care trebuia să-și rupă însuși însemnele gradului seu, după care au fost escortați earăși în închisoare.

La oarele 7 și 50 minute cei doi condamnați la moarte părăsiră citadela pre un drum accidentat și cotit, în ordinea următoare: un caporal și doi soldați călări cu puscile în mână, patru membri ai „Frăției de sânge“ în capuțele lor, un individ îmbrăcat în roșu, un alt frater, cari duceau un crist mare, o despărțire de soldați cu baioneta în pușcă, apoi cei doi condamnați, însoțiți fie-care de câte un preot. Locotenentul mergea înainte — urma un escadron și o secțiune de cavalerie. Două cosciuge pre o targă încheiau cortegiul, apărēd astfel vederii condamnaților la fie-care cotitură a drumului. La sosire se comandă „stăi!“ și comandantul pieții repetă de trei ori cuvintele: „În numele regelui! Cel care 'și ridică vocea spre a cere grațiarea, va fi pedepsit cu moartea!“ Condamnații intrară apoi în careu și ascultară, în genunchi înaintea drapelului, cetirea sentinței de către locotenentul secretar, în urmă sărutară cristul și șezură pre două scaune lângă un zid mic, cu fața întoarsă spre aceasta. Un membru al congregațiunii le dete o beutură animatoare, le legă ochii și se retrase în urmă, după care îmbrățișară pe cei doi preoți, cari nui părăsiră nici un moment. Șeaspre-dece tirailori ai regimentului de Navara, în două secțiuni, se apropiară la doi-spre-dece pași. Se făcū o tăcere grozavă. Un căpitan dete ordinul de încărcare, apoi resună semnalul unui corn și împușcăturile pocniră. Medicii înaintară și au constat moartea locotenentului; căpitanul, care rămasese ședēd, mai dedea câte-va semne de viață. O a doua descărcătură — și totul se sfârși; cerul dișe rugăciunea morților și trupele se retraseră. „Carpați“.

* (Legea asupra gāscilor fripte). Învēțăm în fie-care zi. Astfel am aflat dela un cărciumariu că există o legislațiune privitoare la gāscile fripte găsite pe drum, sau mai bine diș un uz a căruia existență n'am cunoscut o până acum. Acest comerciant a fost informat asupra acestui punct de un domn pe care dēnsul îl numesce avocat.

Cărciumariul e prevenit de furt.

Președintele: Ei bine, ai găsit, mi se pare o gāscă și ai mâncat-o.

Prevenitul. — Oh! n'am mâncat-o îndată.

Președintele. — Nu face nimic! Îndată ori a doua zi, destul e că ai mâncat-o.

Prevenitul. — Sē avem pardon, o sē ve lămuresc lucrul:

Stăteam naintea prāvāliei; când colo ce sē găsesc jos, la ușa mea? o gāscă caldă, numai bună de mâncat, invēlită în hārtie. Atunci spusei soției mele: „Ia strēnge paserea asta până ce-a reclama o cine va.“

Președintele — Trebuia s'o depui la poliție.

Prevenitul. — Sē vedeți m'am dus la un avocat pe carele 'l cunosc de mult — cumpără vin dela mine de vre-o șapte ani — și îi spusei cum stă lucrul. El îmi răspunse: „Întru cât privesce gāscile fripte, ai trei zile; după trei zile, poți sē le mânānci“. (Risete în auditor). După trei zile, fiind că nimeni nu reclama gāscă, scootiu că a venit timpul sē o mânācăm. Dar nisce vecini pe cari îi invitaseam la masă — dovadă că nu ne temeam de nimeni — îmi spuseră sē nu fie otrăvită cum-va! — La naiba, dișei eu numai asta nu mi-ar plăcea! — Uite un mijloc întâmpinā un vecin: „Sē dām o bucată unui căne și dacă nu va păți nimic, putem sē o înghitim în toată voia.“ Ceea ce și facurām. Dām unui căne capul, gātul și ficatul, care îi plăcuse de minune și nu-i făcură cel mai mic rău, de vreme ce cănele era tot așa de sānētos în spre seară ca și d-voastră cari sūnteți aci. (Risete).

Atunci otārirām cu toții: „Hai sē mânācăm gāscă“. Pentru a fi și mai siguri, însă, am pus în nāuntru cinci bucāți de câte un leu și o legătură de pātrānjel ca sē scoată otrava (risete) și am fript-o din nou.

Președintele. — Destul: sē ascultām negustoreasă.

Negustoreasa. — Dacă ași fi fost acolo când mi s'a furat gāscă, toate aceste nu s'ar fi întēplat; dar când rămāne bărbatul meu în locu-mi ori ce poate sē se întēple, de vreme ce n'are minte de doi bani.

Președintele. — E vorba de gāscă nu de bărbatul d-tale; spune-mi taptele.

Negustoreasa. — Eată: patru zile după turtul găseii...

Președintele. — Dar furtul mai întâiu, cum s'a comis?

Negustoreasa. — Nu știu dău; știu că bărbatul meu nu e bun de nimic; aflai numai că un sergent de oraș a vădit lucrul și a alergat după hoț; presupun că acest din urmă a aruncat găscă: așa că patru zile după aceasta, o vecină veni să-mi spună: „Dacă voesci să ști cine ți-a furat găscă, poți să o afli dela mine.”

Prevenitul. — Aceasta 'i doamna Bourdon, care s'a supărat fiind că n'am invitat-o să guste și d-ei din găscă, fapt care te desgustă venind din partea unei cucoane, care n'a găsit, se vede, alt mijloc de resbunare.

Președintele (marturului). — În fine, te-ai dus la prevenit. Ce ți-a răspuns?

Negustoreasa. — Mi-a dîs: „Vai de mine! a d-tale e găscă? — Da a mea. — E prea târziu; n'ai de cât trei zile pentru găscăle fripte, trebuia să vii alaltăieri. Atunci, îi spusei eu, „plătesce-o.” Dînsul n'a voit spunînd că au trebuit cele trei zile reglementare; vădînd aceasta m'am adresat la poliție.

Prevenitul. — Așa credeam, dău: sunt gata însă să plătesc găscă; cât e? (Caută în busunar.

Președintele. — Veți regula aceasta într-o dum-neavoastră.

Tribunalul deliberază.

Negustoreasa. — Sunt foarte ssumpe în acest moment.

Tribunalul n'a vădit în cauza de față intențiunea frauduloasă voită de lege, prevenitul, de altminteri oferind să desdauneze pe reclamantă. El i-a plătit; găscă însă îl costă ceva mai scump de cât în piață.

Ar fi bine însă ca să se stabilească bine cestiunea termenului de trei zile privitoriu la găscăle fripte, din îndoiul punct de vedere al dreptului și al igienei.

(Mijloc de cură.) Tuturor căi sufer de epilepsie, convulsione sgârciuri) și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lumea întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicale, așa dîcînd minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere în susnumitul și mulți și vor dobîndi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavî. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuință liniștită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, preșurile capitalei universale Paris sînt relativ foarte eține.

Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat a bolii. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretind onorar numai cedupă se vor vedea rezultatele curei.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 10 Iuliu n. 1884.

	Viena	B-pestă
Renta de aur ung. de 6%	122.10	115.25
Renta de aur ung. de 4%	91.10	91.—
Renta ung. de hârtie.	88.15	88.—
Renta de aur austriacă	102.85	102.75
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.30	142.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.40	96.25
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	118.—	116.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.35	80.40
Datorie de credit austr.	79.85	100.—
Datorie de stat austriacă în argint.	81.50	81.30
Sorti unguresci cu premii	115.25	115.—
Sorti de regulara Tisei	114.80	115.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	300.25	300.—
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	102.—	102.—
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.80
Obligațiuni ung. cu clausulă de sortire	101.—	101.50
Obligațiuni urbariale temesane de	101.—	101.—
Obligațiuni urb. temes. cu clausulă de sortire	101.—	101.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	853.—	852.—
Galbin	5.76	5.75
Napoleon	9.67 1/2	9.67
London (pe polița de trei luni)	121.90	122.95

Nr. 42.

[757] 1—3

CONCURS.

Pe baza rezoluțiunei Preaven-ratului Consistoriu archidiececan dtto 27 Maiu a. c. Nr. 2604. B. se escrie concurs nou pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul preot Ioachim Marcu în parochia de classa a IIIa din Teu, protopresbiteratul Mercurei, cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunata cu acest post sînt a treia parte din toate venite parochiale, în sumă de 200 fl. Concurenții i-și vor așterne cere-urile sale instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiterat gr. or. al tractului Mercurei în Mer-curea.

Teu la 15 Iuniu.

În conțelegere cu oficiul ppterat.

Comitetul parochial.

Perseci din Italia,

de soiul cel mai fin,

culese proaspete de pe pom în toată ziua cu fl. 2.90

dtto Perseci de pe insula ionică Corfu cu fl. 3.50

pentru o coră de 5 kilo și fără port, libere de vamă la [759] 1—12

N. Salvari—Triest.

Dela începutul lui Iulie începînd se află și struguri frumoși și proaspeți cu 2 fl.

Nr. 128 pbt.

[755] 2—3

CONCURS.

Prin decisiul Venerabilului Con-sistoriu archidiececan dtto 14 Iuniu a. c. Nr. 1022 scol. ridicînduse scoala poporală gr. or. română din Avrig la rangul de școală capitală prin aceas-ta se scrie concurs pentru intr-girea următoarelor posturi la aceasta școală.

1. Un post de învățatoriu diri-ginte cu salariu anual de 400 fl.

2. Trei posturi de învățatori cu salariu de câte 300 fl. anuali.

Cererile concursuali instruite con-form prescriptelor din vigoare în spe-cial cu atestatul de calificatiune pen-tru scoale capitale, sînt a se așterne oficiului protopresbiterat al tractului Avrigului (posta Avrig (Felek) până la 20 Iuliu st. v. (1 August st. n.) ur-mînd alegerea la 22 Iuliu.

În conțelegere cu comitetul parochial Oficiul protopresbiterat gr. or. român al tractului Avrigului.

Avrig, 21 Iuniu 1884.

Vasiliu Macsim,
adm. prot.

Nr. 218

[756] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor în-vățătorești la școalele gr. or. din mai jos însemnate comune ale protopres-biteratului Geoagiului I se deschide concurs cu termin până la 30 Iuliu st. v. a. c.

1. Hondol, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir gratuit și 10 fl., relut de lemne din cassa bisericeii.

2. Vălișoara, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir gratuit cu gră-dină de legumi și 2 orgii de lemne.

3. Boholț, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 or-gii de lemne.

4. Seliscioara, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

5. Fôrniadia, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit, 1040° loc pentru grădină de legumi.

6. Certeșul superior, cu sa-lariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemne de ajuns.

7. Voia, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

8. Porcurea, cu salariu anual de 150 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

9. Boiu, cu salariu anual de 150 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

10. Suligete, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit cu grădină de legumi și 2 orgii de lemne.

11. Măgură, cu salariul anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

12. Fizes-Barbura cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

18. Dealu-mare, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

Cererile concursuale instruite con-form legilor în vigoare, și pentru posturile de sub pozițiunile 1—4 pro-vădute cu atestate despre absolvarea cursului teologic s'au pedagogic, sînt a se așterne subscrisului oficiu proto-presbiterat.

Hondol, 16 Iuniu 1883.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al trac-tului Geoagiului I.

Vasile Pipoș,
protopresbiter.

Cursul scolastic pentru moșit.

În urma esmisului înaltului ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de iarnă se des-chide un curs gratuit de învățămînt de cinci luni la **institutul reg. ung. de moșit în Sibiu în 1 Octomvre c. n. 1884.** Primirea la acest curs va avî loc dela 1—8 Octomvre în localitatea școlii din *Strada morei (Mühlgasse) Nr. 25* pe lîngă producerea atestatalui de botez și de moralitate. [758] 1—5

Sibiu, 1 Iuliu 1884 st. n.

Diracțiunea.

Demn de atențiune!

EPILEPSIE

CONVULSIUNI (sgârciuri)

ȘI

BOLNAVI DE NERVI.

Află ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedî rezultatele. Tractament prin epi-stole, sute de indiviđi vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze distins cu me-dalia cea mare de aur clasa I-mă,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 33

Infalibil.

Retrimitem banii primiți tuturor ace-lora, cari nu va avî efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpătina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încărunțire.

După întrebuințare mai deasă ga-rantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbi-ciunea memoriei și la durere de cap.

Depositar principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănă C. Bu-garsky. București: Rud Schmet-tau, farmacist de curte. Budapesta: Neruda Nándor, Hatvanergasse 10. Caransebeș: M. Vlad, farmacist. Lugos: L. Vértess, farmacist. Timișoara: Ste-fan Tărczay, farmacist. Verșet: Se-bastian Strach, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alifie orientale pentru frum-seță din care se nasce frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vîrsat. — Preț 85 cr. [713] 14

„Bouquet du Serail de Grolich“

parfum de basmană pentru damele ele-gante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuința și ea presente. Preț fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Esaminați și păstrați ce e bun.

Preparate în **mii de felii** dove-dite și probate prin documente dela autorități medicale și folosite cu bun succes de mulți privați:

Sucul de mușchiu al Drului Miller are un efect nenșteptat la tuse, răgușală, durere de gât, la flegmă, la tuberculoză, peste tot la toate ata-curile organelor de respirațiune. În borcane pen-tru copii și oameni mari. Preț pentru un bor-can 50 cr.

Balsamul preservativ al Drului Miller contra convulsioniilor. Acest balsam se recomandă pen-tru durerile și convulsioniile de stomach, pentru catar de stomach, ruptură, diaree și umflătură; la colică sucesul este aproape momentan. Mai departe se recomandă după toate morburile, cari au durat mai mult, pentru că promovează în mod esențial mîstuirea. Acest excelent remediu se nu lipsească din nici o casă țărănească. Preț pentru 1/4 Flacon 1 fl. 50 cr., pentru 1/2 Fla-con 80 cr.

Venus-Cream al Drului Miller neîntrecut în efectul său la petele, ce es vara pe pele, la în-roșire, peste tot la ori-ce necurățire a feței. Succesul e sigur după o întrebuințare regulată. Preț pentru un borcan elegant de lemn 2 fl.

Cream-Vaselin aurii al Drului Miller, mediul cel mai excelent de a-și face în scurt timp mîinile albe, delicate și moi. Și pentru colorarea feței încă e de recomandat. În borcane de sticlă a 80 cr.

Balsamul Drului Miller pentru ochi de găină, un remdiu foarte bun pentru ochi de găină, negeli, degerături și îngroșeri de piele. Preț pentru un sticleu cuprins într-o cutie împreună cu esunțarea modului de întrebuințare și un penel 60 cr. [706] 13—17

În Sibiu se pot căpăta numai la F. A. Reissenberger; în Arad la Tonnes & Comp.; în Buda-Pesta la L. Edesky; în București la F. Brus, farmacist; în Viena la Filip Neustein, farmacist; se mai poate căpăta afară de aceea în toate farmaciile și bă-căniile mai mari din Ungaria și Transilvania, precum și la depositul central de expediție, J. de Miller, farmacist, Brașov. (Transilvania).